

V § 115 odst. 3 služ. řádu jsou uvedeny důvody k přeložení železničních zaměstnanců do trvalé výslužby z moci úřední a mezi nimi pod písm. a) také neschopnost ke službě, je-li vyloučeno, že zaměstnanec opět nabude schopnosti služební a pod písm. c) nemoc, kterou byl zaměstnanec po celý rok nepřetržitě zdržen od služby a která je taková, že se nelze nadíti, že by mohl opět nastoupiti službu.

Podle slohové úpravy § 115 je každý z obou těchto důvodů samostatným, na druhém nezávislým a proto, byl-li žalobce přeložen do výslužby pro neschopnost ke službě — § 115 odst. 3 písm. a) — netřeba se zabývatí důvodem nemoci pod písm. c). Tolik však třeba tu zdůrazniti, že § 115 odst. 3 písm. a) nerozeznává, v čem je příčina neschopnosti ke službě, zda v tělesné či duševní chorobě, nebo v okolnostech jiných a že není tu žádného určení o tom, jak dlouho příčina neschopnosti by měla trvati před tím, než dráha sáhne k přeložení do trvalé výslužby. Proto ovšem, je-li příčinou neschopnosti tělesný chorobný stav, není podmínkou přeložení do výslužby, aby trval celý rok, jako tomu při důvodě pod písm. c), je-li příčinou nemoc. Podle uvedeného závisí rozhodnutí sporu již jen na tom, zda posudek šéflékaře z 31. října 1932 je důkazem o té služební neschopnosti, jaká je uvedená v § 115 odst. 3 písm. a). Správně a v souhlase se spisy uznal odvolací soud, že tento znalecký posudek nebyl napaden pro věcnou nesprávnost, nýbrž že se mu vytýká jen to, že není jím při zjištěné neschopnosti ke službě zároveň zjištěno, že je vyloučeno, že žalobce opět nabude schopnosti ke službě.

Leč to vytýká dovolací žádost neprávem, neboť posudek zní tak, že žalobce je služby trvale neschopen, čímž ovšem, třebas tu nebyl doslov písm. a) odst. 3 § 115 služ. řádu, je tu jasně vysloveno, že neschopnost nepřestane, což jest obsahem totéž jako vyloučení opětného nabytí schopnosti ke službě.

Čís. 14912.

Žaloba, domáhajúca sa na okresnej nemocenskej poisťovni splnenia nároku na dávku nemocenského poistenia, patrí výlučne na rozhodčí súd nemocenskej poisťovne.

Žaloba o náhradu škody pre o p o z d e n é splnenie dávok nemocenského poistenia patrí, ak bola okresná nemocenská pokladnica na ich splnenie rozhodčím súdom odsúdená, na riadny súd.

(Rozh. z 2. januára 1936, Rv III. 608/35.)

Žalobkyňa domáhala sa žalobou na žalovanej okresnej nemocenskej poisťovni titulom náhrady škody platenia doživotnej renty na tom základe, že — hoci bola členom žalovanej poisťovne — nedostalo sa jej od 5. decembra 1927 riadného liečenia proti kl'bovému reumatizmu a že stravnú podporu, ktorá jej bola nálezom rozhodčieho súdu prisúdená od 6. decembra 1927 do 5. novembra 1928, vyplatila žalovaná okresná

nemocenská poisťovňa s dvojročným opozdením, v dôsledku čoho — pre nedostatok prostriedkov — žalobkyňa nemohla sa včas liečiť a jej choroba sa tak zhoršila, že sa stala nevyliciteľnou a žalobkyňa tým navždy práce neschopnou. Súd prvej stolice žalobu zamietol. Odvolací súd rozsudok súdu prvej stolice potvrdil. Dôvody: Žalobkyňa (poistenka) opiera svoj nárok proti žalovanej ako nositeľke nemocenského poistenia o dve skutočnosti: 1. že táto neposkytla jej (žalobkyni) stravnú podporu včas a 2. odoprela jej včasnú liečbu. Dotyčne druhého dôvodu, žalovanú okresnú nemocenskú poisťovňu k náhrade škody vraj zaväzujúceho, odvolací súd súhlasí s právnym názorom súdu prvej stolice, že riešenie otázky či žalovaná právom alebo neprávom odoprela žalobkyni liečenie, vymyká sa príslušnosti riadnych súdov, lebo o nej rozhodovať náleží rozhodčiemu súdu nemocenskej poisťovne. Keby bol rozhodol rozhodčí súd, po prípade poisťovací súd ako súd apelačný, že odoprenie liečby bolo bezprávne, bola by vecná príslušnosť riadného súdu založená a odškodňovacia povinnosť na strane žalovanej musela by byť zistená. To sa nestalo. Dotyčne prvého základu odškodňovacej povinnosti správne zamietol prvý súd žalobu s ohľadom na znalecký posudok lekárskeho odborníka prof. dra Stanislava K., že ku kúpeľnému liečeniu žalobkyne — ktoré je ostatne dávkou dobrovoľnou a nie povinnou — nebol vôbec daný podklad do 5. XI. 1928, do ktorého dňa bola určená rozhodčím a poisťovacím ako apelačným súdom povinnosť žalovanej poisťovne poskytovať žalobkyni t. zv. stravnú podporu, a že nebolo možno s istotou očakávať, že by kúpeľná liečba v P. určite bola zabránená následkom choroby a pokračovaní deformácie kĺbov z reumatizmu; niet tu tedy medzi postupom žalovanej strany a medzi následkami u žalobkyne nastalými kauzálnou súvislosťou, ako súd prvej stolice v dôvodoch svojho rozsudku správne uviedol.

Najvyšší súd dovolacu žiadosť žalobkyne zamietol, uznávši dôvody rozsudku odvolacieho súdu po právnej stránke za správne.

Čís. 14913.

I. Otázku premlčania záväzku z kúpopredajnej zmluvy treba posudzovať podľa miesta splnišťa dotyčného dlžníka, hoci ostatné otázky, ktoré sa týkajú platnosti a účinkov zmlúv, bolo by treba posudzovať podľa práva platného v mieste, kde došlo k smluve.

II. Prejavy štátnych orgánov i vtedy, keď štát vystupuje ako smluvník v prevádzkovaní svojho obchodného podniku, musia sa stať písomne, ináč štát nezaväzuje.

(Rozh. z 8. januára 1936, Rv III 1105/34.)

Riaditeľstvo štátnych dráh v Bratislave vypísalo v r. 1928 verejnú súťaž na predaj zariadenia železničnej dielne a výtopne. Zariadenie kúpil žalovaný podľa písomnej zmluvy, ktorú mu riaditeľstvo zaslalo do jeho